

Srečanje dveh papežev.

V Rimu pripovedujejo ta-le doživljaj: Mlad duhovnik je potoval iz Milana v Rim. Ker ni imel dovolj denarnih sredstev, je šel pač peš. Po vseh mestih, kamorkoli je prišel, je obiskal cerkve in je opravljal tamkaj svojo pobožnost. Lepega spomladnega jutra je baš odmaševal v stolni cerkvi v Mantui in je hotel posetiti škofa, o kojega blagoslovljenem delovanju je že bil tolikanj slišal.

Cerkovnik, kateremu je bil zaupal namen obiska, mu je odsvetoval. Rekel mu je, da mora visoki gospod sprejeti predpoidne celo vrsto cerkvenih organizacij, gotovo ne bo imel časa za tujca. Mlad duhovnik pa si je hotel ogledati vsaj lepo škofovo palačo in opraviti v senci dvorišča brevir. Vstopil je skozi majhna vrata v prostorno poslopje. Upal je, da bo zadel na kakega služabnika ali duhovnega tovariša, ki bi mu bil razkazal znamenitosti škofovske prestolice. Zašel je v teman in hladni hodnik, kjer je vladala popolna tišina. Vsa vrata iz hodnika v sobe so bila odprta in je bilo mogoče vse pregledati.

Slednjič je čul obiskovalec ropot — kavinega mlina. Prišlo mu je na misel, da mora gotovo biti nekdo v kuhinji, ki mu bo pokazal pot na dvorišče ali na vrt. Splazil se je skozi priprta vrata v ozko sobo, katero je razsvetljevalo le majhno okno. — »Dobro, da ste prišli, moj ljubi«, ga je ogovoril prijazni glas, »glede tega modernega mlina se še ne spoznam. Morda poskusite vi srečo s to napravo!« Predno se je mladi kaplan zavedel, kako in kaj, že je držal novi mlin v rokah. Častitljiva postava se je dvignila. »Mojo sestro so nenadoma poklicali k bolniku, si moram pač sam pripraviti zajutrek.« Bil je škof iz Mantue, ki je govoril te besede.

Mladi duhovnik je stisnil mlin med kolena in je mlet z vso močjo. Jednako merno mletje je pričelo, da je pogodil srečo z napravo.

»Prečastiti, bil sem uverjen, da ste moj tajnik«, se je opravičeval cerkveni knez. »Ne boste mi zastoj na pomoč, povabim vas, da popijete z menoj skodelico kave.«

Nagovorjeni je vstal in se poklonil škofu. Nikdar še ni bil sprejet od kakega škofa v kuhinji. Slednjič mu je dal škof v roke še meh, s katerim je podpiral žerjavico in rekel: »Tak je naš poklic!«

Na opisanem doživljaju bi ne bilo nič kaj posebnega, ako bi ne bil postal takratni mantuanski škof poznejši papež Pij X. — in oni mladi duhovnik naš sedanji sv. Oče Pij XI.

Nečloveška vojna sredstva

Poskusi, izločiti nečloveška vojna sredstva, so stari najmanj 800 let. Leta 1139 se je vršil drugi lateranski cerkveni zbor. Ob tej priliki so predlagali škofje, naj oblasti prepovedo uporabo tedaj najnovejšega bojnega orožja takozvane »Matras-pušice«. Te velike je-klene pušice so predrle vsak oklep in

je z železjem zavarovani vitez bil brez moči napram strelcu iz zasede. Cerkevni zbor je sklenil, da se te pušice prepovedo, papež je potrdil sklep škofov in je izdal tozadevno pismo (encikliko) na naslov celotnega katoliškega sveta.

Od omenjenega papeževega koraka je minilo osem stoletij, ne da bi bil potihnil boj proti nečloveškim bojnim sredstvom. Resnični zaključki tega boja pa so ostali do današnjega dne prav malenkostni.

Ženevska posvetovanja mednarodnega Rdečega križa so dosegla, da je bila prepovedana za celi svet raba dum-dum patron. Nikdo se za to prepoved ni zmenil in rajna Avstrija je začela prva v svetovni vojni streljati na Ruse z dum-dum patronami.

Društvo narodov je izdelalo načrt prepovedi glede rabe strupenih plinov v vojni, a je padel ta predlog na najhujši odpor. Najnovejša razorožitvena konferenca v Ženevi se je bavila kakor lateranskih cerkveni zbor z izločitvijo nečloveških vojnih sredstev.

Bojna tehnika je od svetovne vojne do danes neverjetno napredovala. Avtomatična puška ter strojnica bosta orožje bodoče vojne. Tanki, ki so igrali zadnja leta svetovne vojne veliko ulogo, zavzemajo danes glede moderne opreme armad prvo mesto. Moderni tanki dosežejo na navadni cesti hitrost srednje močnega avtomobila. Preko polj in gričev brzi tank s 30—40 km na uro. Kolona tankov ne pozna ob času napada nikakih ovir, ker gre preko potokov in rek, do živega je ne more ne topništvo in ne strupeni plini.

Strojna vojna, ki ogroža celokupno človeštvo 20. stoletja z vsemi grozovitostmi, je najbolj nečloveški način borbe, ki je osamljen v zgodovini.

Bombe, ki bodo vržene na tisoče in tisoče iz višine več tisoč metrov; strupeni plini, katerim bosta z isto smrtno nevarnostjo izpostavljeni vojak in civilist; smrtonosni žarki, na kojih izpopolnitvi se dela z mrzlično naglostjo, ne bodo delali nobenega razločka med vojakom v jekleni čeladi, med delavcem v delavnici, med mirnim potnikom na cesti in med otrokom na igrišču.

Nova vojna, najbolj nečloveška ter najbolj strahotna, kar jih pozna doslej svet, bi pomenila po mnenju evropskih državnikov uničenje Evrope in konec zapadne kulture.

*

Krog zadeve mariborske Kmetijske eksportne zadrage. Zadnjič smo poročali, da je državno pravdnštvo ukazalo zapečatiti poslovne prostore mariborske Kmetijske eksportne zadrage, ki se je pečala s posmrtnimskim zavarovanjem, in aretirati člane upravnega odbora zadrage. Dne 10. februarja je sklenil senat trojice mariborskega okrožnega sodišča, da ostanejo trije aretirani člani glavnega odbora: Krištofič, Žunkovič in Kenda še nadalje v preiskoval-

nem zaporu, ker se vrši pregled poslovnih knjig. — Mariborsko drž. pravdnštvo je odredilo zapečatenje podružnic Eksportne zadrage v Ljubljani in v Zagrebu. Radi zadeve z omenjeno zadrugo razglasa uradna stran sledeče: Javnost v njene lastne koristi opozarjamo, naj odklanja poverjenike Kmetijske eksportne zadrage v Mariboru, ki baje nabirajo še nove člane, dokler ne bo zadeva popolnoma razčiščena.

Pol milijona dinarjev za Sokola. V banovinskem proračunu dravske banovine za naslednje budžetsko leto se nahaja podpora Sokolu v znesku 500 tisoč dinarjev. Na seji banovinskega sveta je notar Jereb iz Konjic v zvezi z drugimi gospodi predlagal, naj se ta banovinska podpora zviša na 1 milijon dinarjev. Predlog ni uspel.

Vsenčilišni profesor v Ljubljani ter častni kanonik lavantinski g. dr. Fran Lukman je pri povratku na svoje stanovanje na Poljanski cesti v Ljubljani spodrsnil na oledeneli poti in si je zlomil pri padcu nogo. Blagemu gospodu profesorju želimo skorajšnjega okrevanja.

Smrtna obsodba. Mariborski senat je obsodil dne 13. februarja znanega zločinca Štefana Faleža na smrt na vešalih. Obsojeni se je tokrat zagovarjal radi 14 zločinov in sicer: štirih tatvin, treh vlomov, šest posilstev in roparskih napadov in radi roparskega umora posestnice Julijane Heričeve v Gačniku pri Jarenini v noči dne 28. avgusta m.l. Falež smrtne obsodbe ni sprejel.

Volu posestnika Josipa Kolariča v Krčevini pri Mariboru je spodrsnilo pri napajanju, da je padel v globok ribnik in so ga komaj rešili.

Krvav obračun na maškeradi. V Koreni pri Vurbergu so imeli na pustni večer kmečki fantje maškerado. Posestniški sin Jožef Greifoner se je sprl s Feliks Škofičem. Škofič je zabodel Greifonerja dvakrat v prsa in so težko ranjenega prepeljali v mariborsko bolnico.

Pri gašenju ga je sunil v trebuh. V Vojnici pri Cirkovcah so obhajali gostijo. Ob tej priliki se je zbrala pretežna večina vaščanov krog hiše, kjer so rajali svatje. Na drugem koncu sela se je vnela hiša, ki je že bila vsa v plamenih, ko so se lotili gašenja gasilci. Ogenj je bilo mogoče le omejiti, hiša je pogorela. Pri gašenju sta se sprla en gasilec ter posestnik Bauman. Gasilec je sunil Baumana v trebuh tako močno, da mu je pretrgal čreva in je težko poškodovan moral v bolnico v Maribor.

Strel iz zasede. Kovaški pomočnik Ivan Tomažič iz Stojncev pod Ptujem se je podal zvečer na obisk k staršem v Malo vas. Iz teme je nenadoma počil strel in zadel Tomažiča v stopalo desne noge. Obstreljeni napadalca ni videl.

Po neprevidnosti prevrnjena petrolejka povzročila požar. Na Stari cesti v Prlekiji se je podala posestnica Amalija Pangerčič s petrolejko na skedenj po krmo. Leščerba je ženski padla iz rok, zanetila slamo in ves skedenj je bil mahoma v objemu plamenov. Pogorela sta hlev in skedenj, rešili so živino ter nekaj gospodarskega orodja. Škodo cenijo